

ותן חלקינו בתורתך פרשת קרח תש"פ
מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

להצטרפות לרשימת תפוצה הוסיפו את המס'
02-6520002 לאנשי הקשר ושלחו 1.

- א. "אין אדם נוגע במוכן לחבירו ואין מלכות נוגעת בחברתה אפילו כמלא נימא"
ב. רבנו האריז"ל אמר שהרע שבקין עבר לקרח והטוב שבקין עבר ליתרו.
ג. יש בעל השגה אמיתית משמיים, נקיה, ויש בעל השגה חלקית, כמו קרח. איך בעל השגה חלקית רצה לחלוק על בעל השגה שלימה ואמיתית כמו משה רבינו?
ד. קרח שחלק על משה ואהרון לא תיאר לעצמו שבסוף אהרון הכהן ובניו יזכו לכל מתנות הכהונה!
ה. כאשר חולקים עליך, יש להתבטל כלפי שמיים ולומר: "כפרת עוונות."
ו. קרח שעשיר היה – לא ידע ש"איזהו עשיר השמח בחלקו?"
ז. "קורח שפיקח היה מה ראה לשטות זו?" הוא היה פיקח, לא היה חכם! חכמה = כח מה. ונחנו מה = ביטול כלפי שמיים.
ח. רש"י אומר שדתן ואבירם נגררו אחרי קרח כי היו שכנים שלו. על כך אמר: "אוי לרשע ואוי לשכנו". ואמרו ז"ל: "הרחק משכן רע ואל תתחבר לרשע."
ט. העולם אומר: "תגייד לי מי חבריך ואומר לך מי אתה."
י. משה גלגול הבל, קרח גלגול קין. כאשר קין רצח את הבל, האדמה בלעה את דמו. כאשר קרח חלק על משה, האדמה בלעה אותו ואת עדתו.

י. השם ית' מקרב את מי שהוא רוצה! השם ית', הוא מנהיג את העולמות כולם! השם ית' בחר במשה ובאהרון ולאורך כל הדרך עמד לימינם!

איך קרח חשב שמשה "מחלק משרות על פי רצונו האישי"?

אלא שכאן היה צריך להתגלות הברור לעיני כל ישראל: מי הצדיק ומי חי בטבע או רשע! יא. כאשר האדם מגושם ונגוע באינטרסים, כך הוא מבין את המציאות וכך הוא דן את זולתו. על פי מדרגתו הרדודה! "כל הפוסל במומו פוסל". קרח התעשר מאוצר של יוסף שמצא – השפתי כהן זי"ע אומר: "דומה לגניבה", לכן חשד במשה ובאהרון!

יב. "טלית שכולה תכלת חייבת בציצית?" – זו שאלה פרובוקטיבית שהשואל אותה חושב את עצמו מאוד חכם! הוא כביכול יודע מה נכון, מי צודק וכיצד לנהל את העולם ולפרש את התורה! אין שום תמימות, שום יראת שמיים, שום אמונת חכמים, שום הכרת הטוב, רק ניסיון להגחיק את משה רבינו לעיני כל ישראל.

יג. "אתם המיתם את עם השם": לא הספיק להם בליעת קרח ועדתו!! הם צריכים עוד הוכחה: שמשה יוכיח שלא הקטורת הרגה את ר"ן ראשי סנהדראות! כאשר השקר מתפשט בעם, הדעת נפגעת והאנשים כבר לא יודעים להבחין בין טוב לרע, בין צדיק לרשע!

יד. קרח ניסה למכור לכולם שהוא צדיק ומשה רבינו, כביכול וח"ו, ההיפך! מזעזע!

טו. לקרח היה "מנוע חזק מאוד" – כח שכנוע, כח לסחוף אחריו, מנהיגות דקליפה!

טז. "כל העדה כולם קדושים": טענה זו באה לבטל את הנהגתו ית'! על פי הנהגתו ית' יש הבדל בין בני אדם! כל אחד ומדרגתו על פי תיקונו! כל אחד בתפקידו – ע"פ שורש נשמתו! כולם נבראו ע"י הבורא ית' אבל לא כולם שווים במדרגתם ובתפקידם! כמו שלכל אצבע ביד יש גודל ותפקיד אחר. כמו שלכל אבר בגוף יש תפקיד וחשיבות שונה! לא ברור!!

יז. קרח ועדתו צועקים מאז ועד הגאולה השלימה: "משה אמת ותורתו אמת ואנחנו הבדאים!" הם חלקו על משה ותורתו ועל ריבונו של עולם ית' שמו לעד!

יח. ודתן ואבירם יצאו ניצבים": כאשר אדם חוטא הוא לא חייב להמשיך ולהתעקש בחטאו עד סופו המר – הוא יכול פשוט לעשות תשובה ולחדול מהחטא!

יט. ביקורת היא דבר הכרחי לקיום ולתיקון העולם והחברה, אך היא צריכה להיעשות על פי ההלכה מתוך כבוד ודרך ארץ על מנת להגיע לאמת ולא כמחלוקת קרח, שחכמינו אמרו שהיא מחלוקת שאינה לשם שמיים, שמטרתה הייתה לגרום לפילוג ולהריסת הסדרים שהשם ית' קבע.

המחלוקת נובעת מהסתר פנים, כאשר בגאולה השלימה יהיה גילוי פנים קבוע ולא יהיה יותר רע, גם לא יהיו מחלוקות, כמו שכתוב שמחלוקת לשם שמיים סופה להתקיים – אמרו חכמים שלעתיד לבוא מי שחלק לשם שמיים יקבל על זה שכר.

שבת שלום ומבורכת לכל בית ישראל!